

af praktikpladser. Så overlod man det til parterne, man lavede en aftale med parterne om, hvordan det skulle udvikle sig, og det udviklede sig *ikke*, som det var aftalt med parterne. Derfor er det tid til at ty til gamle, kendte midler. Derfor det her forslag.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Nu hører vi fru Tina Nedergaard fortælle om, hvad man vil. Men er der også påstigningsmulighed, så man kan få lov at gøre sin uddannelse færdig? Det må vi spørge Venstre om. Og er det sådan, at man kan fuldføre den på fuldt niveau, som vi taler om i dag, således at det er den skoleydelse, vi taler om, eller er det halve skolepenge, altså SU-niveauet?

Lad os nu få det frem, når vi har debatten her, at man faktisk vil sætte skoleydelsen ned, og man vil ikke give garanti for, at de kan fuldføre det fleksible forløb, så de kan få fuld uddannelsesgaranti, medmindre de er over 25 år og kan tage det som voksenlæring.

Lad os nu høre fra fru Tina Nedergaard: Er det løsningen for de 12.000, der står og venter?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Som min udmærkede partifælle hr. Villy Søvnald havde anledning til at sige, støtter vi jo forslaget.

Vi synes selvfølgelig også, at det ville have været lidt sjovere, hvis det forslag, som vi sådan set selv har haft fremsat tidligere, havde nydt fremme, da der var en anden regering, men i stedet for at bebrejde nogen, at de kommer til fornuft, så synes jeg, man skal glæde sig over, at det er sket, for det er jo helt korrekt, at den her ordning virkede i begyndelsen af 1990'erne, den bragte antallet af søgende ned, forstået på den måde, at de fik praktikplads. Da man så afskaffede ordningen i en tro på, at markedet ville virke, så virkede det rent faktisk ikke.

Så vil jeg også godt lige for god ordens skyld sige, at når det ikke lykkedes at få overbevist den tidligere regering om, at det var et godt forslag, så var det nok regeringspartnerens skyld, mere end det var Socialdemokratiets skyld. Så for historiens skyld: Det var nok mere en undervisningsministers og en politisk holdning hos det ene regeringsparti, der var årsag til det, at det slet ikke kunne lade sig gøre.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Hvis det grundlæggende var sådan, at det kun er et spørgsmål om, at arbejdskraften skal være så billig som muligt, for at virksomhederne ansætter arbejdskraften, så var der jo i virkeligheden ikke noget nemmere, end at alle virksomheder, som havde for få ansatte, så efter Socialdemokratiets opfattelse skulle betale kollektivt ind til en fond, som man så kunne sprede ud til andre virksomheder, hvorefter de kunne ansætte medarbejdere for disse kollektive penge.

Det er sådan set det, der er princippet i det her. For det, der sker, hvis man indfører praktikpladstilskud, er, at man muligvis får et kortvarigt opsving i antallet af elever ude i virksomhederne, men samtidig fortrænger tilskudskronerne andre på arbejdsmarkedet. Det er en kendsgerning, som jeg også er sikker på at fru Lene Jensen er enig i.

Med hensyn til at reducere offentlig forsørgelse til elever under uddannelse, er det sådan set Venstre mål og har hele tiden været det, at skolepraktikken, i det omfang den skal forblive som et alternativ til reelle praktikpladser, skal være et tilbud om at komme ud i virksomhederne og ikke opbevaring, som tilfældet er i dag.

Vi går konkret efter at finde nogle muligheder, som skaber en vej frem mod beskæftigelse i form af erhvervsuddannelse til eleverne frem for opbevaring, sådan som tilfældet i vidt omfang har været hidtil i skolepraktikken.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Først til hr. Aage Frandsen fra SF: Det er jo rigtigt, at i 1998 ophørte den ordning, vi var fælles om, hvor arbejdsgiverne bidrog med det halve og vi bidrog fra statens side, fra Folketingets side, med resten. Men dengang havde vi faktisk over 5.000 flere praktikpladser, end vi har i dag.

Vi overlod det til parterne at lave en aftale. De levede ikke op til den. I dag er der over 12.000 unge mennesker, der står og venter på en praktikplads. Vi rykker for et svar, og vi fremsætter beslutningsforslag. Og hvad er Venstres svar: Man sætter dem ned og ophører med uddannelsesgarantien. Hvis de skal være der, så er det opbevaring.

Det er i øvrigt kun 3 pct., vil jeg gerne sige til fru Tina Nedergaard, der fuldfører et fuldt skolepraktikforløb, resten er ude i virksomhederne og får en ganske udmærket uddannelse, i øvrigt på områder, hvor vi har flaskehalse.